

○ (๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่ อท. ๑๒/๒๕๖๑

คดีหมายเลขแดงที่ อท. ๓๗/๒๕๖๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๖

วันที่ ๒๔ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๑

ความอาญา

ระหว่าง { พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต ๑ ภาค ๖ โจทก์
นางนุสรรา แสนนาม จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

โจทก์ฟ้องว่า ขณะเกิดเหตุ จำเลยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๘๔ (๘) และตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่องกำหนดตำแหน่งผู้อำนวยการระดับต้นหรือเทียบเท่าขึ้นไป ข้อ ๓ และ ข้อ ๔ (ค) และเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕๓ โดยจำเลยมีหน้าที่รับผิดชอบในกิจการทั้งปวงตลอดจนการปกครองบังคับบัญชาของ

/พนักงานสถานพินิจ

- ๒ -

พนักงานของสถานพินิจนั้น และมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานคุมประพฤติและพนักงาน
สังคมสงเคราะห์ รวมทั้งอำนาจหน้าที่อื่น ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น
ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓
มาตรา ๓๗ รวมถึงมีหน้าที่ในการจัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและ
เยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ซึ่งอยู่ในความดูแล เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ จำเลยมารับตำแหน่ง
เป็นผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ และพักอาศัยอยู่ที่โรงแรม
เอส อาร์ สาขา ๔ จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งอยู่ห่างจากสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด
จังหวัดเพชรบูรณ์ ประมาณ ๑ กิโลเมตร โดยระหว่างที่จำเลยมารับตำแหน่งดังกล่าว จำเลยให้พนักงาน
ขับรถของสำนักงานสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ ขับรถส่วนกลาง
ของสำนักงานไปรับจากที่พักมายังที่ทำงานในตอนเช้า และขับรถจากที่ทำงานไปส่งกลับที่พักในตอนเย็น
หลังเลิกงานในช่วงวันจันทร์ถึงวันศุกร์อยู่เป็นประจำ จนกระทั่งต่อมาในปี ๒๕๕๔ ได้มีนายรอยพราน
พลหลาย และนายธนา บุญชูยะ มาทำหน้าที่พนักงานขับรถของสำนักงานสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก
และเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยทั้งสองคนดังกล่าวได้ใช้รถยนต์ส่วนกลางของสำนักงานไปทำการ
รับ-ส่ง จำเลยในช่วงวันทำงานแทบจะทุกวัน โดยในตอนเช้าของทุกวัน ส่วนใหญ่เวลาประมาณ
๘ นาฬิกา ต้องไปรับจำเลยจากบ้านพักซึ่งเป็นอพาร์ทเมนท์อยู่บริเวณห้างสรรพสินค้า เอส อาร์ สาขา ๔

/ยานวัดเพชรวาราม

- ๓ -

ย่านวัดเพชรวราราม ไปส่งที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ จากนั้น
หลังเลิกงานแล้วส่วนใหญ่ในเวลาประมาณ ๑๗ นาฬิกา ต้องขับรถส่วนกลางของสำนักงานเพื่อไปส่ง
จำเลยยังบ้านพักดังกล่าว ทั้งนี้นายธนา บุญชุษะ และนายรอยพราน พลหลาย ได้หมุนเวียนเปลี่ยนกัน
ทำหน้าที่คนละ ๑ สัปดาห์ นอกจากนี้ในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ บางวันก็ได้รับคำสั่งจากจำเลยให้ขับรถ
ส่วนกลางของสำนักงาน เพื่อพาจำเลยไปทำธุระส่วนตัว การกระทำดังกล่าวของจำเลยซึ่งเป็น
เจ้าพนักงานมีหน้าที่จัดการหรือรักษาทรัพย์ใด ๆ ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด
เพชรบูรณ์ เป็นการใช้อำนาจโดยตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ และเป็นเจ้าพนักงาน
ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
จังหวัดเพชรบูรณ์ ทางราชการหรือผู้หนึ่งผู้ใด และเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต จนกระทั่งปี ๒๕๕๕
จำเลยได้รับคำสั่งย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด
อุทัยธานี เหตุเกิดที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อมาวันที่ ๒๙ มิถุนายน
๒๕๕๔ ได้มีผู้อ้างชื่อนายพิชัย พรหมพล หัวหน้างานบริหารทั่วไป สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
จังหวัดเพชรบูรณ์มีหนังสือกล่าวโทษจำเลยถึงเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
ภาครัฐ (ป.ป.ท) ซึ่งต่อมาเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ส่งหนังสือกล่าวหาเรื่องเรียนจำเลยในกรณี
ดังกล่าวมายังเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ต่อมา

/เลขาธิการ

- ๔ -

เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่งสำนวนให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ ตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ ต่อมาวันที่ ๑๗ มิถุนายน
๒๕๖๐ พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่จำเลยและทำการสอบสวนแล้ว ขอให้ลงโทษตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑, ๑๕๗

จำเลยให้การปฏิเสธ

พิเคราะห์รายงานและสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนที่โจทก์อ้างส่ง เอกสาร
หมาย จ. ๑ ถึง จ. ๓๑ และเอกสารหมาย ล. ๑ ถึง ล. ๑๒ ที่จำเลยอ้างส่งประกอบการพิจารณา
สืบพยานหลักฐานเพิ่มเติมของศาลแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่ง
ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ สังกัดกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก
และเยาวชน กระทรวงยุติธรรม เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ มีผู้อ้างชื่อนายพิชัย พรหมพล หัวหน้างาน
บริหารทั่วไปสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์มีหนังสือกล่าวโทษจำเลยถึง
เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ (ป.ป.ท.) ต่อมาเลขาธิการ
คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งหนังสือกล่าวหาร้องเรียนจำเลยดังกล่าวมายังเลขาธิการคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ต่อมาวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๙ เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

/ส่งสำนวน

- ๕ -

ส่งสำนวนให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ตามมาตรา ๘๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ต่อมาวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๐ พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่จำเลย ชั้นสอบสวนจำเลยให้การปฏิเสธ คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ นายธนา บุญชวยะ และนายรอยพราน พลหลาย เบิกความประกอบถ้อยคำที่ตนให้ไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของ ป.ป.ช. เอกสารหมายเลข จ. ๑๗ และ จ. ๑๘ ได้ความโดยสรุปว่า เมื่อปี ๒๕๕๔ พยานทั้งสองเข้าทำงานเป็นพนักงานขับรถของ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ จำเลยซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดเพชรบูรณ์ สั่งให้พยานทั้งสองขับรถยนต์ส่วนกลางของสถานพินิจฯ ซึ่งมีอยู่ ๓ คัน แล้วแต่ว่าคันใดจะว่าง ไปรับส่งจำเลยระหว่างที่พักของจำเลยกับสถานพินิจฯ เป็นประจำ ทุกวัน โดยในตอนเช้าของทุกวัน ส่วนใหญ่เวลาประมาณ ๘ นาฬิกา ต้องไปรับจำเลยจากที่พักซึ่งเป็น อพาร์ทเมนท์อยู่บริเวณห้างสรรพสินค้า เอส อาร์ สาขา ๔ ย่านวัดเพชรวราราม ไปส่งที่สถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ จากนั้นหลังเลิกงานแล้วส่วนใหญ่ในเวลาประมาณ ๑๗ นาฬิกา ต้องขับรถยนต์ส่วนกลางเพื่อไปส่งจำเลยยังบ้านพักดังกล่าว โดยพยานทั้งสองได้หมุนเวียน เปลี่ยนกันทำหน้าที่คนละ ๑ สัปดาห์ นอกจากนี้ในวันหยุดเสาร์อาทิตย์บางวันก็ได้รับคำสั่งจากจำเลย ให้ขับรถยนต์ส่วนกลางเพื่อพาจำเลยไปทำธุระส่วนตัว โดยก่อนหน้าที่พยานทั้งสองจะเข้ามาทำหน้าที่

/พนักงานขับรถ

- ๖ -

พนักงานขับรถได้รับคำแนะนำจากพนักงานขับรถคนเดิมถึงวิธีการขับรถรับส่งจำเลยให้ทราบเพื่อที่
พยานทั้งสองจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องและถูกใจจำเลย การนำรถยนต์ส่วนบุคคลไปรับส่งจำเลยดังกล่าว
ตนทราบว่า เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบและกฎหมายของทางราชการแต่ตนจำต้องทำเพราะเป็น
ผู้ใต้บังคับบัญชาของจำเลย เห็นว่า นายธนา กับนายรอยพราน เป็นประจักษ์พยานเบิกความถึงเหตุการณ์
ที่ได้รับคำสั่งจากจำเลยให้นำรถยนต์ส่วนบุคคลไปรับส่งจำเลยมีรายละเอียดสอดคล้องต้องกัน การนำ
รถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้รับส่งจำเลยดังกล่าว เป็นเรื่องผิดระเบียบและกฎหมายซึ่งอาจทำให้พยานทั้งสอง
ต้องได้รับโทษไปด้วย จึงเป็นการผิดวิสัยที่พยานทั้งสองจะปั้นแต่งเรื่องซึ่งอาจมีผลร้ายต่อตนขึ้นมา
เพื่อปรักปรำจำเลยโดยไม่มีมูลความจริง ประกอบกับพยานทั้งสองเคยเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาของจำเลย
โดยไม่ปรากฏว่าเคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยมาก่อนจึงไม่มีเหตุที่จะกลั่นแกล้งให้ร้ายจำเลย เชื่อว่า
พยานทั้งสองเบิกความไปตามความจริง นอกจากนี้ยังมีนายกงจักร์ บุตรศิริ พนักงานคุมประพฤติชำนาญการ
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ เบิกความประกอบถ้อยคำที่เคยให้ไว้
ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของ ป.ป.ช. ตามเอกสารหมายเลข จ. ๑๙ นายกัมปนาท อภิสุข พนักงานคุมประพฤติ
ชำนาญการ สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ ให้ถ้อยคำไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
ของ ป.ป.ช. ตามเอกสารหมายเลข จ. ๒๐ และนายโกลม ลู่ทอง นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ สถานพินิจ
และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ ให้ถ้อยคำไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของ ป.ป.ช.

/ตามเอกสาร

- ๗ -

ตามเอกสารหมายเลข ๒๑ สอดคล้องต้องกันได้ความโดยสรุปว่า เมื่อประมาณปี ๒๕๕๑ ถึงปี ๒๕๕๕ ช่วงที่
จำเลยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ พยานทั้งสาม
พบเห็นว่าจำเลยสั่งให้พนักงานขับรถยนต์ส่วนบุคคลกลางใช้รถยนต์ส่วนบุคคลกลาง ๓ คัน แล้วแต่คันใดจะว่าง
ไปรับส่งจำเลยแทบทุกวันโดยจะหมุนเวียนสับเปลี่ยนกันทำหน้าที่คนละ ๑ สัปดาห์ สอดคล้องกับที่
นายธนาและนายรอยพรานเบิกความอันเป็นการสนับสนุนให้รับฟังได้ว่ามีเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นจริง
พยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนพยานโจทก์มีน้ำหนักให้รับฟัง ส่วนที่จำเลยอ้างว่า จำเลยไม่เคยสั่งให้
พนักงานขับรถยนต์ของสถานพินิจฯ นำรถยนต์ส่วนบุคคลกลางไปใช้รับส่งจำเลยระหว่างที่พักกับที่ทำงาน
หรือใช้ให้ขับรถไปส่งทำธุระในวันหยุดราชการ โดยหลังจากที่จำเลยย้ายมารับราชการเป็นผู้อำนวยการ
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ จำเลยอาศัยซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์
ของนางสาวสุภาพรหรือสุชญา หล้าเมือง ซึ่งทำงานอยู่ที่เดียวกัน ไปและกลับระหว่างที่พักกับที่ทำงาน
นอกจากนี้ยังมีเจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในที่ทำงานเดียวกันกับจำเลย คือ นางศรีวิภา บุญพรม นางสาวศรีธัญญา
ป้อมพั้ว และนายเทิดธรรม อติศัยเดชรินทร์ ช่วยเหลือรับส่งจำเลยไปและกลับระหว่างที่พักกับที่ทำงาน
รวมถึงขับรถไปส่งจำเลยในวันหยุดราชการ การให้พนักงานขับรถไปรับส่งจะมีเฉพาะกรณีที่จำเลยต้องไป
ปฏิบัติราชการนอกพื้นที่และเส้นทางเดินทางจะต้องผ่านที่พักของจำเลยอยู่แล้วเท่านั้น นอกจากนี้
วิธีการและระเบียบว่าด้วยการใช้รถส่วนบุคคลจะต้องใช้เพื่อกิจการอันเป็นส่วนรวมของราชการและเพื่อ

/ประโยชน์

- ๘ -

ประโยชน์ของทางราชการเท่านั้น และผู้ที่มีความจำเป็นต้องใช้รถต้องทำเรื่องขออนุญาตใช้รถส่วนกลาง ต่อหัวหน้างานที่ควบคุมดูแลการใช้รถและพนักงานขับรถจะต้องจดบันทึกการใช้รถทุกครั้งอย่างละเอียด หลังจากเสร็จสิ้นภารกิจตามบันทึกการใช้รถและเอกสารการขออนุญาตใช้รถเอกสารหมายเลข ๑๒ ถ้อยคำของนายธนาและนายรอยพรานจึงขัดแย้งกับบันทึกการใช้รถดังกล่าว โดยจำเลยมีนายพงษ์ ขวัญเจริญ พนักงานขับรถยนต์ในช่วงที่จำเลยย้ายมาดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ ช่วงปี ๒๕๕๑ ถึงปี ๒๕๕๒ นางสาวสุภาพรหรือสุชญา หล้าเมือง และนางอรวรรณ จำปา มาเบิกความสนับสนุนว่าจำเลยไม่เคยมีพฤติการณ์นำรถยนต์ส่วนกลางของสถานพินิจฯ ไปใช้เป็นการส่วนตัวหรือนำไปทำธุระส่วนตัวนั้น เห็นว่า ในชั้นสอบสวนจำเลยไม่เคยให้การว่า จำเลยอาศัยซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ ของนางสาวสุภาพรไปกลับระหว่างที่พักกับที่ทำงานหรือได้ให้เจ้าหน้าที่คนอื่นของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์มารับส่งจำเลยแต่อย่างใด ข้ออ้างของจำเลยน่าจะเป็นข้อแก้ตัวที่เพิ่งคิดขึ้นมาในภายหลังจึงมีน้ำหนักน้อย ทั้งการที่จำเลยให้ผู้ได้บังคับบัญชานำรถส่วนตัวมารับส่งจำเลยเดินทางไปกลับระหว่างที่พักกับที่ทำงานเป็นระยะเวลานานหลายปีทั้ง ๆ ที่จำเลยสามารถขับรถยนต์ได้โดยมีใบอนุญาตขับขี่รถยนต์ตลอดชีพนับเป็นเรื่องไม่สมเหตุสมผล ประกอบกับในชั้นสอบสวน พนักงานสอบสวนสอบถามจำเลยว่าจะอ้างพยานบุคคล

/พยานเอกสาร

- ๙ -

พยานเอกสารหรือพยานวัตถุใด ๆ ต่อพนักงานสอบสวนหรือไม่ จำเลยตอบว่าไม่ขออ้างพยานบุคคลพยานเอกสารหรือพยานวัตถุใด ๆ ในขณะนี้ หากภายหลังมีพยานหลักฐานจำเลยจะนำมามอบให้พนักงานสอบสวนในทันที การที่จำเลยไม่ระบุอ้างพยานบุคคลตามที่จำเลยนำมาสืบสนับสนุนในคดีนี้ ในขณะที่พนักงานสอบสวนสอบถามในทันที ทั้งที่อยู่ในวิสัยที่จะอ้างได้จึงทำให้พยานหลักฐานที่จำเลยนำมาเบิกความสนับสนุนถ้อยคำของจำเลยนั้นมีน้ำหนักน้อย สำหรับพยานปากนายพงษ์ ขวัญเจริญ กับนายณัฐพงษ์ อ่องยิ่ง ซึ่งเคยเป็นพนักงานขับรถของสถานพินิจฯ เบิกความและให้ถ้อยคำทำนองเดียวกันว่า ตนไม่เคยนำรถยนต์ส่วนบุคคลไปรับส่งจำเลยเป็นการส่วนตัวนั้น เห็นว่า การนำรถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้รับส่งจำเลยเป็นการส่วนตัวเป็นเรื่องผิดระเบียบและกฎหมายซึ่งอาจทำให้ตนต้องรับโทษด้วย พยานทั้งสองอาจให้ถ้อยคำไปในลักษณะดังกล่าวเพื่อปกป้องตนเอง คำเบิกความของนายพงษ์และถ้อยคำของนายณัฐพงษ์จึงไม่มีน้ำหนักหักล้างคำเบิกความของนายธนา กับนายรอยพรานได้ ส่วนที่จำเลยอ้างว่าในการใช้รถยนต์ส่วนบุคคล พนักงาน-ขับรถจะต้องจดบันทึกการใช้รถอย่างละเอียดหลังจากเสร็จสิ้นภารกิจ แต่คำเบิกความของนายธนา กับนายรอยพรานขัดแย้งกับที่ได้จดบันทึกไว้ในบันทึกการใช้รถเอกสารหมายเลข ล. ๑๒ นั้น เห็นว่า บันทึกการใช้รถดังกล่าวเป็นหลักฐานแสดงถึงการใช้รถยนต์ส่วนบุคคลที่ถูกต้องตามระเบียบและกฎหมาย แต่การนำรถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้รับส่งจำเลยอันเป็นการผิดระเบียบและกฎหมายนั้นย่อมไม่มีผู้ใดบันทึกเพื่อเป็นหลักฐาน

/กล่าวร้าย

- ๑๐ -

กล่าวร้ายต่อตัวเอง ดังนั้น บันทึกการไต่สวนดังกล่าวจึงไม่ใช่หลักฐานที่จำเลยจะนำมาอ้างเพื่อให้ตนเอง
พินิจได้ พยานหลักฐานที่ฝ่ายจำเลยอ้างในการไต่สวนจึงไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานโจทก์ เมื่อขณะ
เกิดเหตุจำเลยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์
มีอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตให้ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลของสถานพินิจฯ จำเลยจึงเป็นเจ้าของพนักงาน
ซึ่งมีหน้าที่จัดการหรือรักษารถยนต์ส่วนบุคคลซึ่งเป็นทรัพย์สินของสถานพินิจฯ การที่จำเลยมีคำสั่ง
ให้พนักงานขับรถใช้รถยนต์ส่วนบุคคลรับส่งจำเลยระหว่างที่พักกับที่ทำงานเป็นประจำ และมีคำสั่ง
ให้พนักงานขับรถนำรถยนต์ส่วนบุคคลพาจำเลยไปทำธุระส่วนตัวในวันเสาร์และอาทิตย์ การกระทำ
ของจำเลยจึงเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก
และเยาวชนจังหวัดเพชรบูรณ์ อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ และยังเป็น
ความผิดฐานเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ แต่การ
กระทำของจำเลยเมื่อเป็นความผิดตามบทเฉพาะตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ แล้วจึงไม่
จำต้องปรับบทประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ซึ่งเป็นบททั่วไปอีก

อนึ่ง แม้ภายหลังจำเลยกระทำความผิด ได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายอาญา (ฉบับที่๒๖) พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๗ ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา ๑๕๑ และให้ใช้
อัตราโทษใหม่แทน แต่กฎหมายที่แก้ไขใหม่ไม่เป็นคุณแก่จำเลย จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำ

○ (๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๑๑ -

ความผิดบังคับแก่จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓

พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ (เดิม) จำคุก ๕ ปี/.

นายสหวิทย์ ธรรมसानุกุล

นายสมเกียรติ อุงจิตต์ตระกูล

วรกัญญา/พิมพ์
อภิสิทธิ์/ทาน